

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO.

23.

VIRGINI DELPARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUESTIO MEDICO-CHIRURGICA.*
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS.
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis quartâ mensis
Martii, anno Domini M. DCC. LXII.*

M. JOANNE FRANCISCO CLEMENTE MORAND,
Equite, è Regiâ Scientiarum Academiâ Parisiensi, Regii Medicorum
Nanceïanorum collegii Socio honorato; necnon Collegii Medico-
rum Leodiensium Assessore perpetuo, nunc in Regiâ Invalidorum
domo, Coadjutore Medici Renuntiato, Doctore Medico, Præside;

VICES GERENTE

M. JOANNIS STEPHANI GUETTARD,
Regiarum Academiarum Parisiensis, Rupellensis, Florentinæ & Sto-
cholmiensis Socii, censoris Regii, & Historiæ naturalis Musæi
Serenissimi Ducis Aurelianensium Custodis, Doctoris Medici.

An in Partu difficili sola Manus Instrumentum?

I.

ARTUS ex Naturæ voto non succedit semper. Ex-
pulsioni foetus, non semper ipsius conatus, prægnantif-
que molimina sufficiunt. Ex parte Matris, sola sæpè
Plethora difficilem facit foetus educationem. Sæpè non
exoneratâ priùs Vesicâ, comprimitur Uteri orificium,
fitque illius ardua dilatatio. Quoties Uterus Situ perverso, Prolapsu,
Cancro, Ulcere, Hæmorrhagiâ, aliisve morbis afficitur; totidem Par-
tûs impedimentis. Ex parte Foetus, si Brachium, Humerum, Manus
ambas, Abdomen, Thoracem, Vultum, Dorsi vel Lumborum Ver-
tebras, Anum, Genua, Pudenda, aliasve offerat partes; si ob varios
Funiculi umbilicalis implicitos orbes diutiùs remoretur; si ni-
miâ mole Caput exclusioni obstat; si Foetum pedibus extrahendo, ca-
put à Trunco separetur, in intimisque Uteri penetralibus hæreant
tristes infantuli exuvie; si tandem educto infante, tenaciùs adhæreat

* M. JOAN. BAPT. LUDOVICI CHOMEL, anno 1732.

2
placenta cum membranis, artificialisque efflagitetur opera; ea tantum adhibeantur auxilia quæ Partum adjuvent, Matri labem, Fœtui necem vel noxam non inferant.

I I.

MEDICINÆ subsidio semper indiget Partus difficilis. Natura variis retenta impedimentis languet, nō sublevetur. Ex parte Fœtus, & ex parte Matris videas quæ obstant, sed ex parte Fœtus, & ex parte Matris quid portendatur periculi attende. Si Anatomix fides, quid exquisitoris sensus quam Nerveo - vasculosa uteri substantia? Quid delicatius quam infantuli membra? * *Ne Cultro, Uncis, Cochleis Ferreis, Laqueis, aliisque instrumentis horribilibus instruēlus accedas, Matrem lædere, vivum Infantem occidere, vel frustulatim extrahere reformida Non lignum trahas aut lapidem, &c...* Uterus, functione, substantiâ, connexionibus pars conspicua, sensu exquisito prædita, repudiat quidquid eam lædere aut ipsi officere potest. Ipsa Manus, unguibus extremis, Uterum lædit aliquandò, quantò major ferreis instrumentis læsio inferri potest, quippè non discernunt quæ sint tangenda. Sed Fœtui noxam afferre nonne contremisces? Ille materno nutritus sanguine, Naturæ donis instructus, lumen licet ignotum appetens, in ipso vitæ limine necatur vel vulneratur. Nemo obstrepat, mortuo tantum Fœtui, instrumenta usurpari. Audias non infimioris notæ virum, horrescatque animus. * *Fieri non potest, quin Fœtui mors inferatur ad vitam Matris servandam.* Numquam lædendus infans ut subvenias Matri. Partus uteri spasmis absolvitur, instrumenta quæcunque, dilatationis contractionisque motus, nequaquam perferunt, nequaquam idcirco præfenti malo mederi possunt, tutòque impedimenta remove.

I I I.

IN difficili Partu, vivo vel mortuo infante, damnanda veniunt instrumenta. Vivo reclamant omnia, mortuo vetant ratio & Auctoritas. Si obstetrix ut opem ferat laboriosè parturienti accersitur, omnibus ex Arte priùs perpensis, Naturam semper propiùs insequatur, obviam cognoscat partem, eamque si operationi obstat, leniter propellat; ruptis membranis, fluentibusque aquis, Manu oleo vel butyro recenti inunctâ, quærat interdum pedes, pedibus adductis; eos linteò tepefacto & tenui induat, ne aëre exteriori mollis humorum lædatur circuitus, & ut sit operatio facilior; vertat sensim infantem ita ut semper illius vultus Matris posteriora aspiat; sic os Maxillæ inferioris, materna pubis ossa non offendens, operationi haud obstabit. Cùm ad Thoracem fuerit deventum, leniter eum alternis manibus comprimendo, succedet caput quod adducere prudenter decet. Si tamen ob nimiam crassitiem remoram affert caput, solâ mâ-

* Deventer, de Arte obstetricant.
C. 2. p. 11.

* Mauriceau de Partu Naturali, C. 29.
lib. 1. 1.

num vi & industriâ obstetricans potest premere ossa lateralia; & tunc capite complanato ob flexilem ossium connexionem, labori finis erit. Monstra ipsa ingenti suâ non impediuntur mole, forâsque integra amandantur. Hæc omnia non minùs vivo quàm mortuo infante veniunt præscribenda. Mortuo etenim Fœtu, Putredo, Sphacelus omniaque interitum comitantia, Musculis & membranis, ligamentis ipsis firmitudinem adimunt; frustrâ Manus instrumenti dux erit; ea, cui fuerit applicatum instrumentum, pars discedit subitò, & tunc alteram vellicas, attrahis, quæ tamen ferrum abhorret. Sic innumeræ mulieres Recto intestino vulnerato, Vaginâ uteri perforatâ, Vesicâ apertâ, urinam Excrementaque alia per Vaginam reddunt. Nonne Manus erudita, Medici prudentis adjuta Consilio, hæcce vitaret ærumnas?

I V.

NONNULLI, instrumentorum errores & casus licet callentes, putant tamen vivum extrahi posse infantem unci ope, illudque instrumentum in auris cavitate ita firmiter adaptandum esse ut deinde sit facillima adductio. Ast uncus vi manuum tractus, ossa sæpè sæpius disjungit, disjunctisque ossibus, dentiformes ossium Cranii processus quidquid obstat dilacerant. Sic Chirurgus * etsi solertissimus cum unco usus esset, ut Fœtus residuum adduceret caput, uterum laniavit *. Diversam Methodum sibi arrogat Chirurgus alter, quâ instrumentum adhibet quod vocat *Tire-tête*; sed quàm sæva sit hæc agendi ratio quis hodiè vellet refragari? Cum funere Mauricei funeratum est instrumentum. Reticulum finxerat Chirurgus * quo caput à trunco avulsum, hærensque in utero comprehendere posse putans, illud veluti bursâ implicitum foris attrahere contendebat; res sanè facilis enarratu, sed in operando ardua & vix possibilis. Cultros igitur instrumentaque omnia estugiat obstetricans; non licet unquam discerpere Fœtum, ut sit Matris securior status. Quidam laqueis ad mortis Fœtui constringunt membra, Ligata repellunt, & ferè semper ligatis pedibus, brachiis, ligato capite, nec tutior, nec facilius est operatio. Instat tamen periculum, labascunt parturientis vires; Manus admoveatur; Caput ipsum, si à Trunco separatum intus remanserit *, obstetrix digitos in ore infantis immittens, illud adducet. Sic juvabitur Partus, Matrique non inferetur Labes.

V.

SED quid moror? nonne omnes inter se dissentiunt obstetricantes? Mauriceus uncum cachiinnis excipit. *Pen* incusat Mauriceum quòd eo utatur instrumento quo vita Fœtui adimitur. Nullus est consensus nec de instrumentis, nec de instrumentorum specie. Medicorum consilio obstetricantes recurrant. Vis unita fortior.

* *Pen.* Pratiq. des Accouch. lib. 2. p. 296.

* *Portal.* Pratiq. des Accouch. Obs. 71. * *Mauriceu.*

* *Amand.*

* *Viardel* 32.

4

Præstò adest Medicina quæ, convenienti auxiliorum usurpatione, Naturam languentem excitat, vel nimis luxuriantem reprimit. Deventerius, in suo de arte obstetricandi tractatu, omnia rejicit instrumenta, solâque Manu, sinè instrumentis, in quocunque Partu omnes infantes educit. Tandem laqueis veniunt insperatæ Luxationes. Unci vel Hamuli usu, innumeræ mulieres cedunt fati, infantesque prætioissimis orbantur donis. Omnes igitur beneficiis fruuntur Naturæ, quæ Manus suppeditans, eas ità fortitudine, solertiâ, sensu instruxit, ut Matribus non incutiant timorem, adstantium sibi conciliant fiduciam, incolumem educant Fœtum, Naturam denique adjuvent. Quid denuò objicies? Vicâ orbatur infans, vel non. Mortuo fœtu, Res omnis sapiùs naturæ committenda, proprio Marte hospitem nece factum hostem, propellet foras. Vicâ si fruatur, forsque exire non possit, tum propter difficillimam ossium innominatorum diductionem, tum propter varia impedimenta, ne dicas tunc Cæsareum partum in certâ desperatione dubiam spem esse. Igitur concludere licet.

Ergò in Partu difficili sola Manus Instrumentum.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Franciscus Thierry.

M. Ludovicus - Joannes-Baptista Cosnier, Chirurgie Professor designatus.

M. Ludovicus - Renatus Marteau, Regiæ Societatis Lugdunensis Specus & rei Herbaria Professor.

M. Anna - Claudius Dorigny.

M. Franciscus de Paulâ Combaluser.

M. Josephus Lallemand, Eques, è Salubri Stanislai I. Poloniarum Regis Consilio, nec non Collegii Regis Medicorum Nanceianorum Socius Honorarius.

M. Carolus - Augustinus Vandermonde, Censor Regius & Academiae Holoniensis Socius.

M. Hugo Capet, Bibliotheca Facultatis Præfectus designatus.

M. Petrus Poissonnier, Regi à Sanctoribus Consiliis, Professor & Censor Regius, nec non Militarium Regis Nosocomiorum in Alsatiâ Medicus, & Inspector Primarius.

Proponebat Parisiis CAROLUS SALLIN, Grayacus - Bisuntinensis, Doctor Medicus Monspelienfis, necnon Saluberrimæ Facultatis Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1762.

Typis Viduæ QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1762.